

A Fővárosi Ítéltábla a Kovács, Réti Szegheő Ügyvédi Iroda (1121 Budapest, Zugliget utca 41., ügyintéző: dr. Merics Lajos ügyvéd) által képviselt Kropkó Promotion Korlátolt Felelősségű Társaság (1094 Budapest, Berzenczey utca 9.) I. rendű, Csomor Tamás (8600 Siófok, Evező utca 2.) II. rendű, Sumi Rita (1121 Budapest, Rege út 11. 4.) III. rendű felpereseknek, az Illés Levente Ügyvédi Iroda (1136 Budapest, Tatra utca 6. I. 6. ügyintéző: dr. Illés Levente ügyvéd) által képviselt Magyar Triatlon Szövetség (1076 Budapest, Szinva utca 4. fsz. 2.) alperes ellen határozat hatályon kívül helyezése iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2017. június 26. napján kelt 31.P.20.219/2017/16-I. számú ítélete ellen, az I., II., III. rendű felperesek részéről 17., az alperes részéről 19. és Pf. 8. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben, hogy a kereseti illeték állam általi viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezést, valamint az indokolás 4. oldalának 9. bekezdésében a sportesemény minősítésével, illetve engedélyköteles voltával kapcsolatos megállapításokat mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek 15 nap alatt 20.000 (húszezer) forint + áfa és 8.000 (nyolcezer) forint mértékű másodfokú perköltséget, míg a 48.000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek a keresetükben az alperes elnökségének 122/2016.(XII.13.) számú határozata hatályon kívül helyezését kérték.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta, mert álláspontja szerint a fegyelmi eljárást szabályszerűen folytatta le, a fegyelmi vétség megvalósult.

A Fővárosi Törvényszék az ítéletében az alperes elnöksége 122/2016.(XII.13.) számú fegyelmi határozatát hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, fizessen meg a felpereseknek egyetemlegesen 57.100 forint perköltséget, míg a le nem rótt 36.000 forint eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolása értelmében az I. rendű felperes az alperesi sportegyesület tagszervezete, akire érvényes az alperes alapszabálya, verseny szabályzata és fegyelmi szabályzata. A II. rendű felperes az I. rendű felperes vezető tisztségviselője, majd tagja, a III. rendű felperes az I. rendű felperes ügyvezetője volt. Az I. rendű felperes 2016. május 21. napjára triatlon sportversenyt szervezett, a

szervező bizottság elnöke a III. rendű felperes volt, a verseny végül nem került megtartásra. Az alperes a felperesekkel szemben fegyelmi eljárást indított. A megismételt fegyelmi eljárásban az alperes kéttagú fegyelmi bizottsága a 2/2016.(X.12.) számú határozatával I, II, III. rendű felpereseket fegyelmi büntetéssel sújtotta, mely elsőfokú határozattal szembeni fellebbezés folytán az alperes elnöksége mint másodfokú fegyelmi hatóság a 122/2016.(XII.13.) számú határozatával az elsőfokú fegyelmi határozatot hatályában fenntartotta. E határozattal szemben terjesztettek elő a felperesek keresetlevelet a Ptk. 3:36. §-ban megjelölt határidőn belül. A Ptk. 3:34-37. §-ai alapján vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a támadott határozat jogszabályt sért-e. Az alperes Alapszabálya 5. § g) és h) pontjára is figyelemmel megállapította, hogy az I. rendű felperes által megrendezni kívánt verseny az alperes által engedélyköteles verseny lett volna. Az alperes Verseny Szabályzatának 69. §, 70. § (1) bekezdése, az Alapszabály 5. § (2) bekezdés b) pontja, valamint a 2004. évi I. törvény (Sport tv.) 65. § (4) bekezdése értelmében az I. rendű felperes köteles lett volna a rendezvény előtt az alperes engedélyét kellő időben beszerezni. Rögzítette, hogy a II., III. rendű felperesek az alperesnek nem tagjai, a rendezvény megszervezését az I. rendű felperes nevében végezték, saját személyükben jogviszonyban nem álltak az alperessel, és nem minősülnek sportszakembernek. Megállapította, hogy az alperes a fegyelmi eljárást kizárólag az I. rendű felperessel szemben mint a tagjával szemben volt jogosult lefolytatni. Kifejtette, hogy az alperes a fegyelmi eljárást a Sport tv., a sport fegyelmi felelősségről szóló 39/2004.(III.12.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet), az ezzel kötelezően összhangban álló alperesi Alapszabály és Fegyelmi Szabályzat által meghatározottak szerint volt jogosult lefolytatni. Az alperes Fegyelmi Szabályzatának 2. § (2) bekezdés a) pontja, 9. § (1) és (2) bekezdése, valamint a Korm. rendelet 2. § (3) bekezdés felhívásával arra a következtetésre jutott, hogy a sport fegyelmi bizottságnak minden esetben három tagból álló bizottságként kell a fegyelmi eljárást lefolytatnia. Az alperes nem rendelkezhetett úgy, hogy feljogosítja a fegyelmi bizottság elnökét két tagból álló fegyelmi bizottság alakítására fegyelmi ügyekben. A jogszabályi megfogalmazást akként értelmezte, hogy több tagja is lehet a fegyelmi bizottságnak, azonban legalább három tagúként kell eljárnia, tagjai közül egy elnöki minőségben vezeti a bizottságot, így a határozatot is legalább három bizottsági tagnak kell meghoznia és aláírnia. Ebből következően megállapította, hogy a megismételt fegyelmi eljárást az alperes jogszabályba ütközően folytatta le, az elnökség olyan határozatot hagyott jóvá, amelyet jogszabályba ütköző módon hoztak, amely eljárási szabálysértés és alapot adott a határozat hatályon kívül helyezésére. Ebből következően a felperesek további hivatkozásait már nem vizsgálta. Megjegyezte, hogy a fegyelmi határozat indokolásából nem állapítható meg, hogy a fegyelmi büntetés kiszabásánál milyen módon alkalmazták a fokozatosság és arányosság elvét, az I. rendű felperessel szemben folyt-e megelőzően fegyelmi eljárás, továbbá, hogy a Fegyelmi Szabályzat 4. § (3) bekezdésére tekintettel voltak-e, illetőleg, hogy a büntetésnek nem lehet célja az I. rendű felperes gazdasági tevékenységének és a sportéletben végzett tevékenységének ellehetetlenítése. A perköltség viseléséről a Pp. 78. § szerint rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek és az alperes éltek fellebbezéssel.

A felperesek fellebbezési kérelme az ítélet indokolásának akkénti megváltoztatására irányult, hogy abban ne szerepeljen arra vonatkozó megállapítás, miszerint az I. rendű felperes köteles lett volna a „Find your limits! TRI Series triatlon esemény” vonatkozásában az alperes engedélyét beszerezni. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták. Az ítélet indokolása megítélésük szerint indokolatlanul és tévesen rögzíti, hogy „Az I. rendű felperes által megrendezni kívánt sportverseny – a saját verseny kiírása szerint is – verseny lett volna, ami az alperes által

engedélyköteles volt. Felperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a terezett rendezvény tömegsport vagy szabadidős tevékenység lett volna.” Álláspontjuk szerint az alperes engedélyezési hatásköre nem terjedhetett ki az általuk szervezett versenyre a Sport tv. 77. § r), q) pontja, az 1. § (3) bekezdés, 5. § (1) bekezdés, 8. § (1) bekezdés alapján. A Sport tv. 77. § r) pontját is alkalmazandónak tartották. Mindezek alapján kiemelték, hogy a rendezvény szabadidős sportesemény volt, amin a résztvevők nem valamely sportszervezet színeiben vettek részt és a részvételnek nem volt feltétele, hogy sportszervezet tagja, szerződött sportolója legyen, ezért az országos sportági szakszövetség versenyszabályzatának hatálya alá nem tartozott, így nem volt szükség a versenyengedélyre.

Az alperes fellebbezése elsődlegesen az ítélet megváltoztatására, a kereset elutasítására, másodlagosan az ítélet Pp. 252. § (2) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezésére, harmadlagosan az ítélet akkénti megváltoztatására irányult, hogy a támadott határozat hatályon kívül helyezése mellett újabb határozat hozatalra is utasítsa a bíróság. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az I. rendű felperes által előterjesztett méltányossági kérelmet, amelyben a fegyelmi határozatban leírtakat elfogadta. Ezt joglemondó nyilatkozatnak, a határozat bíróság előtti megtámadásáról való lemondásnak tekintette. A méltányossági kérelem tekintetében hivatkozott még a Ptk. 6:8. §-ra is. Kiemelte, hogy a II. rendű felperes, mint a szervezőbizottság elnöke saját nevében került feltüntetésre, a szervezőbizottsági feladatokat maga látta el a versenyigazgató és technikai vezető mellett. A szervezőbizottság elnöke a Verseny Szabályzat 5. § (5) bekezdés d) pontja szerint sportszakembernek minősül. Utalt a Sport tv. 77. § p) pontjára, 5. § (5) bekezdés a), b), d) pontjára, 12. § (1) bekezdésére, amelyek alapján jogosult volt az eljárás lefolytatására a II., III. rendű felperesekkel mint sportszakemberekkel szemben. A fegyelmi bizottság összetétele és eljárása megítélése szerint megfelelő volt, mert a Korm. rendelet nem tartalmaz kötelező szabályt a bizottságon belüli szervezetrendszerre, a bizottságon belüli működési rend kialakítását a fegyelmi szabályzatában tehetette meg. Megítélése szerint a Korm. rendelet nem tartalmaz arra vonatkozó konkrét rendelkezést, hogy meghatározott, legalább három fős fegyelmi bizottságnak kell lefolytatni a fegyelmi eljárást. A Korm. rendelet előírásainak eleget tett. A kógens rendelkezéseken túli működési, eljárási rendet a fegyelmi bizottság maga állapíthatta meg, tehát eljárhatott a képviselőjében a fegyelmi bizottság elnöke fegyelmi biztosként vagy több tagból álló tanácsban is. Fenntartotta, hogy az engedélyezési köre kiterjedt a versenyre, tehát a fegyelmi eljárás lefolytatásának alapja fennállt. Jogi álláspontja szerint a Ptk. 3:37. § alapján a határozat hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróságnak az új határozat hozataláról is rendelkeznie kellett volna, miután ennek szükségessége fennállt.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme a fellebbezésükön túlmenően az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Kiemelték, hogy az alperes által hivatkozott levél nem minősül jogorvoslatról való lemondásnak, az nem a felperesektől meghatalmazással rendelkező személytől származott. Fenntartották, hogy fegyelmi eljárás lefolytatására nem volt jogosult az alperes, a II., III. rendű felperesek nem lehettek alanyai a fegyelmi eljárásnak. Jogi álláspontjukat a tekintetben is fenntartották, hogy a fegyelmi bizottság nem volt szabályszerűen megalakítva, nem szabályszerűen folytatta le a fegyelmi eljárást. Hangsúlyozták, hogy a szabadidősportot a Sport tv. nem szabályozza, a szabadidős sporttevékenység nem verseny. Az alperesnek a fellebbezés kiegészítésébe foglalt, új határozat hozatalára irányuló kérelmét viszontkeresetnek tekintették, amely azonban a fellebbezési kérelemben nem terjeszthető elő. Előadták, miszerint nincs tudomásuk arról, hogy a jelen per tárgyával összefüggésben bármely felperes méltányossági kérelmet terjesztett elő.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme a fellebbezési kérelem tekintetében az ítélet indokolásának helybenhagyására irányult. Fenntartotta, hogy a verseny sportrendezvénynek minősült, és az Alapszabály 10. § (3) bekezdés, 5. § (2) bekezdés q) pontja alapján nem releváns, hogy azon milyen sportolók vettek részt. A Verseny Szabályzat 1. § (1) bekezdés, 71. § (1) bekezdésre is figyelemmel az engedélyezési köre kiterjedt a perbeli rendezvényre is, ebből következően a fegyelmi eljárás lefolytatásának az alapja is fennállt.

A felperesek fellebbezése alapos, az alperes fellebbezése nem alapos.

A felperesek a velük szemben az alperes által lefolytatott sport fegyelmi eljárásban meghozott másodfokú fegyelmi határozat kézbesítésétől számított 30 napos határidőben keresetet nyújtottak be a bírósághoz a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt a sportfegyelmi határozattal szemben. A felperesek keresetindítási jogát nem a Ptk., hanem a Sport tv. 14. § (2) bekezdése alapította meg.

A Sport tv. 20. § (3) bekezdése alapján az alperesre mint országos sportági szakszövetségre a Sport tv. az irányadó alapvetően és elsődlegesen, és amennyiben a Sport tv. eltérően nem rendelkezik, a civil törvény és a Ptk. egyesületre vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.

A Sport tv. 14. § (3) bekezdése kimondja, hogy a sport fegyelmi felelősségre, a sport fegyelmi eljárásra és a sport fegyelmi büntetésekre vonatkozó szabályokat a Korm. rendeletben állapítja meg. A sportszövetségnek – e törvény és a külön jogszabály alapján – sport fegyelmi szabályzatban kell meghatározni a sportszövetség sport fegyelmi eljárásának részletes szabályait.

Mindebből következően az alperes által lefolytatott fegyelmi eljárás törvényességét a bíróságnak a Sport tv. 12-14 §-ai, a 14. § (3) bekezdése alapján – a fentebb már felhívott Korm. rendelet rendelkezései, valamint a törvényi felhatalmazás alapján –, az alperes által megalkotott fegyelmi szabályzat rendelkezései szerint kellett vizsgálnia. Mindebből következik az is, hogy az alperes által megalkotott fegyelmi szabályzat nem lehet ellentétben a Sport tv.-ben, illetve a Korm. rendeletben foglaltakkal. A Sport tv. és a Korm. rendelet által adott felhatalmazás alapján, azok keretei között, a törvénynek és a Korm. rendeletnek a sport fegyelmi felelősségre és a sport fegyelmi eljárásra irányadó szabályai betartásával volt jogosult az alperes szabályozni a fegyelmi eljárást, megalkotni a fegyelmi szabályzatát.

Az alperes egy fegyelmi eljárást folytatott le, egy fegyelmi eljárásban hozott határozatot mind a három felperessel szemben. A felperesek a Sport tv. 14. § (2) bekezdése alapján terjeszthettek elő keresetet a fegyelmi határozattal szemben. A felperesek a keresetüket 2017. január 16. napján a törvény által meghatározott keresetindítási határidőben terjesztették elő. Az alperes által hivatkozott méltányossági kérelem kelte 2017. január 31. napja, azaz későbbi, mint a kereset benyújtásának az időpontja. A kérelmet jegyző jogi képviselőnek a jelen per felpereseitől származó meghatalmazása nem volt megállapítható, így a felperesek nevében történő joghatályos előterjesztése sem volt igazolt. A felperesek keresetindítási jogát törvény biztosítja. A felperesek e jogukkal éltek. A kereset benyújtását követően kelt levél – a fentiekre figyelemmel, kifejezett jogról való lemondás hiányában – a keresetindítási jogról való lemondásnak nem volt tekinthető.

Az alperes fegyelmi szabályzata 1. § (1) bekezdése szerint a fegyelmi szabályzat hatálya a tagjaira, a versenyrendszerében résztvevő sportszervezetekre és egyéb szervezetekre, az általa nyilvántartott,

igazolt sportolóira, az általa foglalkoztatott vezetőkre, versenybírókra, valamint más sportszakemberekre, az alperes által vagy közreműködésével szervezett vagy engedélyezett, belföldön vagy külföldön megtartott sporteseményeken elkövetett fegyelmi vétségek elbírálása során alkalmazandó. Az alperes ezzel meghatározta, hogy a fegyelmi szabályzatában szabályozott fegyelmi vétségek, fegyelmi eljárás lefolytatása milyen alanyi körre irányadó, ténylegesen kikkel szemben, milyen cselekményekre irányadó. Miután a fegyelmi szabályzat 1. § (1) bekezdése szerint a tagjain kívül az ott meghatározott személyekre, az alperes által vagy közreműködésével szervezett vagy engedélyezett, belföldön vagy külföldön megtartott sporteseményeken elkövetett fegyelmi vétségek elbírálása során alkalmazandó, így csak az ilyen sporteseményeken elkövetett fegyelmi vétségek alapítják meg a fegyelmi eljárás kezdeményezését és lefolytatását. A jelen perben az nem volt vitatott, hogy az I. rendű felperes az alperes tagja, a II., III. rendű felperesek nem tagjai az alperesnek, továbbá az sem volt vitatott, hogy az I. rendű felperes által 2016. május 21. napjára szervezett esemény végül nem került megtartásra. A II., III. rendű felperesekkel, azaz az alperesnek a nem tagjaival szemben a fegyelmi szabályzat 1. § (1) bekezdése rendelkezése értelmében csak abban az esetben volt joga a fegyelmi eljárást lefolytatni, ha az ott meghatározott személynek megfelelnek, és velük szemben is csak akkor, ha a meghatározottak szerinti sporteseményeken követtek el fegyelmi vétséget. A sportesemény megtartása hiányában a II., III. rendű felperesekkel szemben az alperes, függetlenül attól hogy a II., III. rendű felperesek sportszakembernek minősíthetők vagy sem, fegyelmi eljárás lefolytatására nem volt jogosult. A II. és III. rendű felperesek esetében a fegyelmi eljárás lefolytatása alapjának hiánya alapítja meg a fegyelmi eljárásban velük szemben hozott határozat törvénysértő voltát. Ebből következően már nem volt ügydöntő jelentősége, hogy a II., III. rendű felperesek sportszakembernek minősültek-e.

Az I. rendű felperes az alperes tagja, így vele szemben a fegyelmi eljárás lefolytatásának törvényi és a törvények alapján alkotott alperesi alapszabály, illetőleg fegyelmi szabályzat szerinti kizáró oka nem volt. Az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta, hogy az I. rendű felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárás a jogszabályok és a jogszabályok által megalkotott alperesi fegyelmi szabályzatban foglaltak szerinti eljárási rendnek megfelelt-e, nevezetesen a kereseti kérelemhez kötötten a fegyelmi szerv megalakítása szabályszerű, törvényes volt-e.

A Korm. rendelet 2. § (1) és (2) bekezdésből következően a sport fegyelmi eljárás lefolytatására első fokon eljáró szervként sport fegyelmi bizottság hozható létre, a 2. § (3) bekezdés szerint a sport fegyelmi bizottság legalább három tagból áll. A Korm. rendelet 2. § (4) bekezdés, 3. § (1) bekezdése 6. § (7) bekezdés, 10. § (1) bekezdés rendelkezéseiből következően az elsőfokú sport fegyelmi eljárás lefolytatására az eljáró szerv a sport fegyelmi bizottság. Eljáró szervről, illetve sport fegyelmi bizottságról szól a Korm. rendelet, mely megfogalmazásból, valamint a szerv és bizottság szavak általános értelméből is következően az elsőfokú fegyelmi eljárásban testületi szerv jár el. A Korm. rendelet 2. § (3) bekezdése kötelezően mondja ki, hogy a sport fegyelmi bizottság legalább három tagból áll. Mindebből okszerűen következik, hogy az elsőfokú sport fegyelmi eljárás lefolytatására legalább három tagból álló sport fegyelmi bizottság jogosult. Ebből az is következik, hogy sem a Sport. tv., sem a Korm. rendelet nem teszi lehetővé, hogy fegyelmi eljárásban első fokon egy, illetve két személy járjon el. A Korm. rendeletnek a sport fegyelmi eljárás, az eljárásra jogosult szervek és azok eljárási jogosítványai szabályozására tekintettel, e szabályozás keretei között, a Korm. rendelet által megengedett körben adhatott a fegyelmi eljárásnak szabályokat az alperes. Ebből következően az alperesnek arra nem volt jogszabályi lehetősége, hogy az elsőfokon eljáró,

legalább három tagból álló sport fegyelmi bizottság helyett egy személy, vagy kéttagú bizottság járjon el. A jogszabállyal ellentétes fegyelmi szabályzati rendelkezés jogszabálysértő. Ezért az alperes fegyelmi szabályzatának az eljáró fegyelmi szerv létszámára vonatkozó rendelkezése nem alkalmazható, azzal szemben a Korm. rendelet idézett rendelkezései irányadók a sport fegyelmi szerv megalakítására. Ezekből pedig az következik, hogy az elsőfokú fegyelmi szerv megalakítása nem volt jogszabályszerű, ezért a lefolytatott fegyelmi eljárás és az annak eredményeként meghozott határozat sem törvényes.

A kifejtettek alapján, mind az I. rendű, mind a II., III. rendű felperesekkel szemben a keresettel támadott határozat hatályon kívül helyezésének volt helye.

Az eljárási szabálysértések miatt jogszabálysértő határozat okán szükségtelen volt a határozat törvényességét érdemben vizsgálni. A jogvita elbírálásában a már kifejtettek alapján nem volt releváns, hogy az I. rendű felperes által szervezett verseny ténylegesen sportverseny és engedélyköteles verseny lett volna. Ezért a felperesnek az elsőfokú ítélet indokolását e körben támadó fellebbezése megalapozott volt, így a sportesemény minősítésével, illetve engedélyköteles voltával kapcsolatos megállapításokat a Fővárosi Ítéltábla mellőzte az ítélet indokolásából.

A fellebbezés nem érintette, de ugyancsak mint nem relevánsat mellőzte az ítélet indokolásából a Fővárosi Ítéltábla az ítélet 6. oldalának a megjegyzés bekezdésében foglaltakat. A már kifejtett eljárási szabálysértések megalapították a keresettel támadott határozat törvénysértő voltát és így hatályon kívül helyezését, ezért további megállapítások tétele és további eljárási, illetőleg a fegyelmi vétség érdemére, a kiszabott fegyelmi büntetésre tett megállapítások irrelevánsak voltak.

A másodfokú bíróság egyebekben megjegyzi, hogy a sport fegyelmi határozat bíróság általi felülvizsgálata korlátozott, a Sport tv. csak kivételes és meghatározott esetekben ad lehetőséget a bíróságnak az egyébként autonóm alperesi sportszervezet működésébe történő beavatkozásra.

A Fővárosi Ítéltábla már korábban rámutatott arra, hogy a sport fegyelmi határozatokkal szembeni keresetindítási jogosultságot nem a Ptk., hanem a Sport tv. alapítja meg, ebből következően a Sport tv. rendelkezései alkalmazandók, amelyekből következően a fegyelmi határozatok megtámadására a Ptk. rendelkezései nem voltak alkalmazhatók.

A Sport tv. nem szabályozza kifejezetten, hogy a bíróság a keresettel támadott fegyelmi határozat felülbírlása során milyen intézkedést tehet. Kifejezetten nem ad lehetőséget arra, hogy a bíróság új határozat hozatalára utasítsa az alperest, így az alperes harmadlagos fellebbezési kérelmének eljárási alapja nem volt.

A fentebb kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdés szerint az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a felperes fellebbezési kérelme alapján az ítélet indokolásának a 4. oldal kilencedik bekezdésében a sport esemény minősítésével és engedélyköteles voltával kapcsolatos megállapításokat mellőzte.

A Pp. 253. § (3) bekezdés utolsó mondatára figyelemmel mellőzte az elsőfokú ítéletnek a kereseti illeték állam általi viselésére vonatkozó rendelkezését. Az elsőfokú eljárás irataiból megállapíthatóan ugyanis a felperesek a 2. sorszámú irat által igazoltan a kereseti illetéket lerótták, így nem volt feljegyzett illeték, amelynek viseléséről a bíróságnak rendelkeznie kellett volna. Ugyanakkor fellebbezési kérelem hiányában az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését nem érinthette a másodfokú bíróság, ezért a lerótt kereseti illetéket az elsőfokú perköltségben nem

volt lehetőség utóbb elszámolni, az elsőfokú perköltség összegét a másodfokú bíróság nem módosíthatta.

A felperesek fellebbezése eredményes volt, az alperes fellebbezése eredménytelen, ezért a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint határozott a másodfokú bíróság. A felpereseket ügyvéd képviselte. A képviselettel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (4), (5), (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés szerinti ügyvédi munkadíj merült fel, amelyet a másodfokú bíróság a meg nem határozható pertárgyérték alapján, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan határozott meg. Felperesek oldalán költségként merült fel az általuk lerótt 8.000 forint fellebbezési eljárási illeték is.

Az alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetékről a Fővárosi Ítéltábla az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdés szerint alkalmazandó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. § szerint rendelkezett.

Budapest, 2018. január 16.

Dr. Németh László
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró